

Pròleg

La música nostra està d'enhora bona: una dona artista, de sensibilitat aguda, d'intel·lecte subtil, de comprensió transcendent, d'idealitat generosa, d'alt esperit enamorat de la veritat i de la bellesa ha posat càtedra entre nosaltres. S'ha sentit nostre per la sang que porta i venint d'altres terres i d'aïres ja defallents de llum i de virtuts creadores, per la correntia ancestral de la natura, per la llevar germinadora del nostre indigenisme, del nostre ambient convenint, inexpert, però prometedor de florides venidors, per amor i per gràcia del Déu de la bellesa, aquesta dona, s'ha fet nostre, catan

l'ana, i fa se'n el nostre sentir
 i fa nostre el seu art begut
 en ^{les} deus pures de gran mestres,
 i en les civilitzacions treballades
 per la cultura constant dels regles. A
 nosaltres ve i les ^{nostres} ~~resultes~~ iòqui-
 nes d'infant, els nostres somnis
 d'adolescent, les adivinacions
 del llenser cor nostre, li re-
 monen son cor i sa pensa
 i les ales de sa fantasia, i
 diu: aquesta és ma terra, a-
 guat mon cel, ~~tot~~ a qui sento
 mon art reïmmeir-se. L'art que
 ve après ben furnit, creixit
 pel l'experiencia i aliat per les
 inspiracions pretèrites, troba aquí
 son terres per a renouellar-se, per a
 penchar i donar nova vida, per a
 viure en una idealitat generosa

i plena de clarícia que no
 ho enyorava, que buscava i
 no trobava.

Queat via Jén : benvinguda
 res entre nosaltres, dona artista, dona-
 mirica, de mans alades, que do-
 mines el so i el manitser, i el
 las potent i li dones la tena
 ànima sensible, i la tena sen-
 sibilitat), i el teu reny, i la
 teua intel·ligència potent i la
 teua comprensió de les revoluc-
 des del geni. Benvinguda en-
 tre nosaltres infants indòmits,
 ineducats i deixats de la tra-
 dició augusta per les malen-
 tats de la nostra història, infants
 que freturem l'aliment per
 la creixença i la llei de la con-
 ciencia per a l'adreçament i
 guiatie de la nostra coneixença

Si en nosaltres trobem nova vida
nosaltres tenim ^{mei pretura} encara
del mestratge ^{l'exemple de la via feta}
els porten ^{els que} i la mem
ra i els amples espais de
~~l'art~~ art robust i madur de
les formes rublins de l'art
de les centuries madurant per
les centuries.

Si quem agaitz els artistes ~~de~~
ferre d'aquesta terra i el jovent de l'art
qui te les ales promptes per a la vola
da, sense perdre l'ardidesa que
s'apisa a prendre la lliçó: prime
rament la de la perseverancia en
el treball, la del mètode en l'es
tudi; ~~que sia humil~~ perquè
la de l'humilitat i la de la confian
ça en el saber i experiencia dels
que han beut en fonts més altes i
robustet rapimem tot, vells i joves,

5

minors i aficionats i tota anima
catalana, ^{aguir} el gest d'aquesta ar-
tista que i'ha fet nostra portant
nos el seu alt sentit de l'art
la flama del seu sentiment ~~profund~~
i subtil i apassionat, la seva
municipalitat esplèndida tot en
~~volt~~ ^{mirant} per un ideal de bondat
de fe i vera espiritualitat,
tot il·luminat pel ver amor
que tot ho llisa i enlloba, que és
redimidor de la groga de la vida
i que per la bellesa ens dona el fort
de la veritat.

per el qual Vieu, riu, aquest llibre
que opertes ratlles fan de prolec.
Aquestes pàgines són la documen-
tació, el títol de la revulsió de
la seva autora, la desestimació
de les llacunes més fèrvides, la
reclamació al nostre agrairament
de gent catalana. ~~La~~ parla cata-
lana en parla catalana han estat
escrites, en nostra llengua mare

6
Joren pronunciada en les memo-
rables llicons que durant dos
anys ~~de~~ donà la pianista i la
doctora en un lloc d'au ver
ambient artístic de la nostra Barce-
lona. Allí a la paraula docent
seguiu l'exemple de la virtuosa e-
xecutant, a la evocació sentimen-
tal, a l'estudi psicològic d'uns
moments afortunats d'un geni, al
record de les crisis d'un he-
roï de l'art, seguia la rea-
lització l'interpretació de l'o-
bra viva, plasmació admirable
de l'anàlisi, de l'evoca-
ció sentimental i característica
Era la precedia, allí una cosa
completament l'altra; a qui vol-
van les paraules. Però ^{de les formes} tan vives, l'anàlisi dintre
la seva general robrietat, és
tan instructiu i educador,
l'anàlisi sentimental tan
evocador i emocionant, que

Uns essent separats de les
audicions exemplars, formen
tenen una força educadora
extraordinària i donen una in-
terpretació profunda a vida i
emocionant del més abstrès que
dominen entre les més excel-
lents del nostre art de la música.

Les Sonates de Beethoven, que són el
breviari d'un geni, ^{allí on són} d'un plasma
de les aspiracions més trascen-
dents de la humanitat aquí són
amades, compreses i admirades.
La mirada pot ésser la contempla-
i analitza; en veu les formes
i els seus orígens; descobreix
la llavor i com germina, arrela
i trenca tanyes i brota; i com
s'entrellaça el moviment i la tot l'ar-
bre, que al vent de les ventades
remou les branques i la polsitar
el dels fullats. Les sonates de

Templa i analitza; en veu les formes
 i els seus orígens; descobreix la
 vor i com germina, arrela i
 tren brotada - i com ^{aquesta}, enfila
 el punt i fa tot l'arbre que
 al ^{but} vent de les ventades remou
 ses branques i fa palpitant el
 seu fullatge. Les Sonates de
 Beethoven a qui veu mostra des
 palerant llur encis dominador,
 la llur palpitant humanitat,
 l'ànima refrent, l'ànima
 gojant, les rufagades de la
 passió, la resignació i la
 dolor, la contemplació i l'ex-
 tasi divinal; tot el lícor de
 la humanal sentit, tota l'emo-
 cionca del Paradís perdut, tota
 l'esperança del gran goig de
 l'eternal.

Beethoven agut son mostrada
 palesant llur encis dominador,
 la llur palpitant humanitat
~~llur~~ l'ànima imprent, l'à-
 nima gojant, les rufacades
 de la porro, la resignació i
 la dolor la contemplació;
 l'extasi divinal; tot el li-
 cor de l'humanal sentir
 tota l'ensorança del parais
 perdut tota l'esperança
 del gran Ceyç del eternal.

De quin aquest llibre, petit i
 greu, teniu-lo al costat de la
 música veina que ell gloria i
 explica, que així l'obra del
 geni se us farà més lluminosa
 més l'estimaren; així més
 l'entendreu sent-vos més
 homes, més piadous, més

ar ditz; i' esdevindreu més
 profonds d'esperit, més plens
 de dignitat, més amorosos
 i' més complets. Les modes
 canvien, que s'apaguen no
 rees, i' formes; mes hi ha una
 cosa perenne que és l'ànima
 que a guanta tota obra bella
 humana una cosa perenne
 que és aquest bon de (bella)
 dignitat que ens fa amar
 el bell i' el bo i' el perfecte
 i' la que te per nom complet
 la felicitat; i' l'art no és
 res més que l'expressió d'a
 quest d'ent, que la seva
 profecia, o el seu encorament
 o la seva princi, i' aquest
 art en llac es troba ~~florint~~
 be tan viu, ^{palpitant} ~~flor~~ viu
 com es a guanta en l'obra
 del gran cor de Bon.